

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatelky **C. T. L.**, zastoupené Mgr. Darinou Kučerovou, advokátkou se sídlem v Děčíně 2, Sofijská 890/31, za účasti **Ministerstva vnitra**, odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2007, č. j. 60 Az 129/2005 - 27,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 17. 10. 2005, č. j. OAM-1771/VL-07-05-2005. Tímto rozhodnutím stěžovatelce nebyl dle ust. § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a dále bylo vysloveno, že se na ni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany (dříve ve věci azylu), Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce

pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 s.ř.s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje – v mezích kritérií přijatelnosti – v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že správní orgán ani soud se dostatečně nezabývaly otázkou porušování lidských práv ve Vietnamu a jí uvedenými důvody. Jedná se především o lidská práva žen, které jsou na území Vietnamu degradována. Dále stěžovatelka pouze velmi obecně poukazuje na to, že řízení vykazuje vady spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech.

K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu Nejvyšší správní soud uvádí, že s problematikou jeho dostatečného určení se již vypořádal např. v rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, v rozsudku ze dne 27. 10. 2005, č. j. 1 Azs 174/2004 - 103, či v rozsudku ze dne 18. 1. 2006, č. j. 1 Azs 112/2004 - 61, všech publikovaných na www.nssoud.cz. Co se týče namítaného porušování a degradování práv žen ve Vietnamu, všechny námitky byly uvedeny s ekonomickým podtextem. Takové námitky však nejsou azylově relevantní, jak Nejvyšší správní soud již judikoval např. ve svém rozsudku ze dne 31. 10. 2003, č. j. 4 Azs 23/2003 - 65, publikovaném na www.nssoud.cz, nebo v rozsudku ze dne 19. 7. 2004, č. j. 5 Azs 105/2004 - 72, publikovaném pod č. 375/2004 Sb. NSS. Ohledně poslední kasační námitky, a to velmi obecného poukazu na skutečnost, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech, Nejvyšší správní soud odkazuje na svůj rozsudek ze dne 23. 9. 2004, č. j. 7 Azs 152/2004 - 31, publikovaný na www.nssoud.cz. V souladu s právním názorem zde vyjádřeným bylo v tomto řízení v obecné rovině ověřeno, že správní orgán si opatřil spolehlivé důkazy ke zjištění přesného a úplného skutkového stavu (mimo jiné Zprávu o zemi Vietnam Ministerstva vnitra Velké Británie z října 2004 a Zprávu Ministerstva zahraničí Spojených států amerických o dodržování lidských práv ve Vietnamu za rok 2004 z února 2005) a že je vyhodnotil v kontextu platné právní úpravy, tj. v projednávané věci především řádně interpretoval a aplikoval ustanovení § 12, § 13 a § 14 zákona o azylu.

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ust. § 104a s.ř.s. odmítl.

O návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s.ř.s., Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval. Dospěl totiž k závěru,

že o něm není třeba rozhodovat tam, kde je kasační stížnosti přiznán odkladný účinek přímo ze zákona (§ 32 odst. 5 zákona o azylu).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. června 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu